

متن پرسش

استاد گرامی دامت افاضاتہ سلام علیکم: سوال بندہ در مورد ہیولی و اعیان ثابتہ است. اگر درست فهمیدہ باشم از واژہ ہیولی بہ دو معنی استفادہ می شود؛ یکی بہ معنی کلی کہ مادہ ای باشد سراسر بالقوہ کہ عرفاء بہش نفس رحمانی می گویند و دوم مادّہ رو ہم ہیولی می گویند چون استعداد فعلیت خاص رو داراست. آیا می توان گفت کہ معنی اول ہیولی یعنی مادّہ اولیہ کلی کہ دارای تمام استعداد های ممکن می باشد و ہیولی بہ معنی دوم یعنی مادّہ دارای استعداد مشخص و محدود؟ علاوہ ازین آیا می توان معنی دوم ہیولی (اگر درست فهمیدہ باشم) رو عین ثابت نیز تلقی نمود؟ متشکرم

متن پاسخ

باسمہ تعالی: سلام علیکم: بہ نظر می آید بتوان «عین ثابتہ» را همان مقام امکان ذاتی انسان قلمداد کرد بہ آن معنا کہ انسان در مقام وجود علمی اش می تواند وجود دنیایی خود را انتخاب کند. موفق باشید

لینک های مرتبط با پرسش

[مبانی نظری عرفان در اسلام و مباحث «اعیان ثابتہ» و «وجه خاص»](#)